

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 43.

Fylke: Sogn og Fjordane.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Hornindal

Emne: Ting til legebon gvera mot sykdom.

Bygdelag: Nordbrana

Oppskr. av: Rasmus Hovelsaker.

Gard: Naveløker.

(adresse): Hornindal.

G.nr. 9 Br.nr. 5,

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

A Ringar.

1 Ringar å bere om finger og handledd - middel mot gikt, gikk = ringar - elektriske,

2 plater - elektriske, å ha i skorne som innleggssolar mot gikt,

3 Eg synest kome ihøg å ha et effektivt element i liggdeblata av slike remedier.

E Øre-ringer.

Eg minnest at Kornelius Jakobsen haue f. 1848 d. 1937 8/åg., at han gjekk med øyring i høyre øjet. Ringen var truleg av gull, og hadde eit like kors midt i. Han var visst til pynt. Mannen bidde på sørkida av Læisvollen, og vi kalla honum Karnils Bønnes.

Det var ein haust eller vinterhaud i 1890 at engdomen hadde fått lit dausarstove i johaus massstova. Det samlaust guitar og g'enger, stova full. Den sat på beukjer laugs eggjene. Spelmannen sat ied luerrveggen i frå ned mot glaset. Det var Karnils i Høgda. Han spela på fele, og engdomen dusa. Karnils var 30 år da. Han saig dårleg, hadde vore so fra då han var født. So vandet ein som gjekk med ei høye laugs beukjene. Spelmannen sa han: Og vila i høva noko ore kvar, også visma gitane, som sat og høre saig på moroa.

1891 var ei sydanne hos oss. Vi borna skulle få klede både gitane og g'enger. Vi var 4 guitar og 4 g'enger. Sytarna var Ragnhild i Høgarden.

Hov var kirk, og flukt til å saume. Vi fekk klodde alle dei var meskedelen av heimevove f. g. Lj-tama var hos oss i Noreg. Det var man ge kloplagg. For betalte sy-tama for arbeidet. Hama var hall-steg, hatt, dei sa at ho var føtt med det.

So var det i 1892, det kom i blada om Boltzius, og so spørdest det heill fra Stockholm at hit til var bygd, at det i Stockholm var ein gudeleg mann, som kunne helbrede folk for sjukdomar og manglar dei hadde. Da fekk Karnils von om å få sjå som andre, og Ragnhild tenkte at ho skulle verke knifflig helseit. Dei g. ordet seg reiseferdige beggi, og tok på veg til Stockholm. Det var først med fjørteboden til Bergen. Det er 32 mil fra Nordfjordseid til Bergen. So var det med bana fra Bergen til Oslo 492 km. Og so laugen med jarnbana fra Oslo til Stockholm 573 km. So var dei endelig komne fram. Dei hadde reist 1385 km.

Dei sökka so opp Fredrik August Boltzius 1836-1910 og fortalte om sine manglar, men han kunne ikkje g. emoko for dei. Det var ei måfareis. Dei hadde haft trø, von og vilje til helse. So var det å ta på heimsuegen att, 1065 km med jarnbana til Bergen. Og so 32 mil med fjørteboden til Nordfjordseid, og so kom dei heim, att i Hornindal.

Karnils, Cornelius Mottis Franson Grøddes f. 1860 d 1915 55 år. Karnils var binaude i Høda i Hemsedalskogen. Han var hjemme hos mora. Han fekk hogge bjørk i Breivatn og i Beklidene hos Grøddes mene. Av bjørka laga han famneved og selde, på denne måten greiddet han seg sjølv, for det meste. Treffe ein Karnils på hans dinkle veg, hadde han alltid ein godtlaude smil, og eit levlegt ord. Han levde 9 år etter mora som d. 1906. Han var 55 år.

Ragnhild heldt ned sorn i Stjørdalne. Ho møddest nok med folen, men ho var kjapp og flink, so folk ville gjerne ha henne heim og Stjørdalne åt seg. So vart ho gift med Johan Gove. Dei bridde i ei støve ned brua over elva på Nør, nord for elva. Ragnhild var nok om i heimane på Åyarbeid framleis, men ho tok og innol arbeid heime hos seg. Og so hadde ho heimen a stelle, og det gikk godt. Ragnhild Mons. Gausmel var født 1862, ho døde i 1950 og vart 88 år gammal.

$\frac{4}{3}$ / 1954,

9148